

befalede Breve ikke afleveres uden imod Kvittering, saa at man vistnok nu har en tilstrækkelig Garanti for, at et med Postvesenet affendt Brev virkelig kommer den Paagjældende i Hænde eller ogsaa vender tilbage med Bemærkning om, at Bedkommende ikke har kunnet findes, i hvilket Tilfælde Reglen naturligvis ikke vil kunne komme til Anvendelse. — Vort Vndringsforslag under Nr. 16 til § 74 gaar ud paa, at afhjælpe den Mangel, som under den foregaaende Behandling af Sagen blev omtalt, nemlig den, at det var lidet fyldestgjørende at henstille en Regel om, at Boet ikke maatte deles inden en vis Frist, naar der ikke med det Samme blev bestemt Noget om Virkningen af, at det alligevel skete. Det forekommer nu os, at den naturlige Virkning deraf maa være den, at Arvingerne i saa Fald blive solidarisk ansvarlige overfor den Forbigaaende, et Resultat, der muligvis maatte opstilles, selv om det ikke stod i Loven; men for i hvert Fald at gjøre denne Sag klar have vi foreslaaet at tilføie et nyt Punktum, hvori det udtrykkelig siges. Det vil altsaa ses, at der Snudet absolut er til Ginder for, at Arvingerne dele Boet; de kunne nemlig gjøre det i alle Tilfælde, hvor de ikke frygte for at paatage sig det solidariske Ansvar og ligeledes, naar de for Exempel blive enige om at affætte den Bortværendes Lod og deponere den paa et sikkert Sted, thi saa vil der jo ikke være forbundet nogen Risiko for dem med at paatage sig det nævnte Ansvar. — Vndringsforslagene under Nr. 17 og 18 ere kun Konsekventer af de i § 14 foretagne Vndringer. Vndringsforslaget under Nr. 19 er en Konsekvent af den ved Vndringsforslaget under Nr. 1 foretagne Forandring, og Vndringsforslagene under Nr. 20, 21 og 22 ere ligeledes kun at betragte som Redaktionsændringer, der ere Konsekventer af det Foregaaende.

Formanden: Jeg forudsætter, at det ærede Medlem for 2den Kreds vil have Ordet for at motivere sit Underandningsforslag.

Høstle: Efter den ærede Ordførers Udtalelser behøver jeg egentlig ikke at motivere mit Forslag, men da jeg har faaet Ordet, vil jeg dog tillade mig et Par Bemærkninger derom. Det, hvormed det dreier sig i § 5, er en Vndring for privat Skifte. I det andet Thing har man troet, at man burde overlade Spørgsmaalet med Hensyn til bortblevne Personer til et Skjøn af Skifteretten. Vi, der have taget Loven under Overveielse, have fundet, at det maatte vilde blive en temmelig vilkaarlig Afgjørelse, naar der ikke var bestemte Regler, som vedkommende Skifteforvalter havde at rette sig efter. Disse ere blevne opstillede her, og man har da holdt sig væsentlig til Bestemmelser, som ere i Overensstemmelse med Forordningen af 11te September 1839, der fastsætter en Frist af 5 Aar; men med de Foran-

dringer, som senere have fundet Sted med alle Kommunikationsmidler, mener jeg, at man kan indskrænke dette Aaremaal, da man nu med saa megen Lethed faar Underretning, om en Person eksisterer eller ikke, og da navnlig Korrespondancen er saa let og sikker, at der nu ikke saa let gaar noget Brev eller nogen Underretning feil som tidligere. Jeg tror derfor, som ogsaa den ærede Ordfører for Forslagsstillerne fremhævede, at tre Aar vistnok nu maa kunne regnes for lige saa lang Tid i dette Forhold som fem Aar tidligere eller i det Mindste give samme Sikkerhed. Jeg skal derfor meget anbefale denne Underandring, og jeg vil ogsaa endnu fremhæve, at den dog mere nærmer sig, hvad Folkethinget vedtog, og maatte ogsaa lettere vil finde Tilslutning end Bestemmelsen om 5 Aar.

Justitsministeren: Ligesom det formentlig allerede fremgik af Forhandlingerne ved første Behandling her i Salen, at der i alt Væsentligt var Overensstemmelse tilstede mellem ærede Medlemmer, som tidligere særlig have bekræftet sig med denne Sag, og Justitsministeren, saaledes har det ogsaa under de Forhandlinger, jeg har havt Lelighed til at have med de ærede Vndringsforslagsstillere, viist sig, at det i alt Fald var meget underordnede Differentpunkter, der vare tilstede imellem os. Jeg er derfor i det heldige Tilfælde at kunne slutte mig til alle de Vndringsforslag, som foreligge fra de ærede Herrer's Side. Jeg kunde maatte have en enkelt Betænkelighed ved et enkelt af disse Forslag, men jeg tillægger den ikke en Gang saa megen Vægt, at jeg finder Anledning til videre at udtale mig derom. For saa vidt det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Høstle), har tillet et Underandningsforslag til Forslaget til § 5, skal jeg kun gjøre den ene Bemærkning, at for saa vidt som han antydede Muligheden af, at hans Vndringsforslag skulde kunne siges at ligge nærmere ved den Affattelse, man i Folkethinget havde fastslaaet paa dette Punkt, saa er det i og for sig meget vanskeligt at sige, om det ærede Medlem har Ret eller Uret i denne Betragtning. Tingen er jo nemlig den, at, saaledes som Forslaget er kommet til Landstinget fra det andet Thing, er det ganske henstillet til de enkelte Skiftereters Skjønsmhed, hvorledes de vilde afgjøre Sagen, og jeg tror ikke, man uden videre kan gaa ud fra, at Skifteretterne, for saa vidt som de ikke bandtes ved den Regel, der nu er foreslaaet i Vndringsforslaget under Nr. 1, vilde være tilbøjelige til at lade sig nøie med de tre Aar, som det ærede Medlem foreslaar i Underandningsforslaget Nr. 2. Det er vel snarere sandsynligt, at Skifteretterne i Mangel af positive Bestemmelser i Virkeligheden vilde anse det for rigtigt at følge den Analogi, som de ærede Herrer i deres Vndringsforslag under Nr. 1 have foreslaaet som bindende. Jeg skal kun tillade mig